

Ple 27 d'abril de 2005

Presentació de la moció de l'Entesa per Sabadell per la retirada Medalla de la Ciutat.

Bona tarda a tothom,

Són moltes les veus que reivindiquen la necessitat de recuperar la memòria històrica col·lectiva. La necessitat de recordar que la trajectòria democràtica del nostre poble per assolir, mantenir i ampliar els nostres drets i les nostres llibertats no ha estat un camí fàcil.

El franquisme va pretendre esborrar de la nostra història aquest ampli i valuós patrimoni polític, intel·lectual i emocional, que, tot i que no ho va aconseguir, ha causat una important llacuna en la memòria de varies generacions.

Per aquest motiu tots els esforços i tots els actes, per simbòlics que siguin, són importants perquè el conjunt de la ciutadania, sobretot la gent més jove, prengui consciència que l'actual sistema de llibertats ha estat assolit a base de molts sacrificis de moltes persones.

Fa tot just una setmana, el passat dia 19, celebràvem el 26è aniversari de la constitució dels Ajuntaments democràtics.

Certament han passat uns quants anys des d'aquell dia en què, després de quaranta anys de franquisme, finalment es restablia la representació democràtica als nostres consistoris.

Des de llavors a la nostra ciutat s'han tret símbol i s'han suprimit del nomenclàtor urbà gairebé tots els noms ominosos imposats pel franquisme. Però la tasca d'esborrar els honors concedits a aquelles persones que, l'únic mèrit obtingut va ser el d'esclafar les nostres llibertats, no ha acabat encara.

El 6 de març de 1941 el consistori franquista va instituir la concessió de la Medalla de la Ciutat. Un guardó per honorar les persones que, segons els seus particulars criteris, mereixien el reconeixement ciutadà.

És cert que en la relació de medalles atorgades hi ha persones amb mèrits per haver-la obtingut. Però n'hi ha d'altres, amb una trajectòria moral i política que mai no haguessin merescut el reconeixement i l'estima d'unes institucions representatives i democràtiques.

Els primers consistoris democràtics, probablement massa enfeinats en resoldre els immensos dèficits materials heretats de la dictadura, van mantenir el costum de concedir la mateixa medalla de la ciutat, sense considerar la il·legitimitat del consistori que la va instituir i que,

d'aquesta manera, igualaven les persones dignes de reconeixement ciutadà amb personatges que s'havien distingit per la seva hostilitat envers els valors democràtics i que representaven un règim il·legítim i il·legal d'acord amb el dret internacional.

Probablement no faria falta recordar, però vull fer-ho, que el 9 de febrer i el 12 de desembre de 1946 les NNUU declaraven il·legítim el règim franquista, de la mateixa manera que ho va fer el Congrés dels Diputats espanyol en un pronunciament del 20 de novembre de 2002.

Per altra banda aquests honors contradiu la mateixa Constitució, ja que en el seu preàmbul la carta magna parla de la llei com a expressió de la voluntat popular. Les lleis del 1941, no responien en absolut a la voluntat d'un poble reprimit.

La mateixa Constitució parla del dret a la dignitat en l'article 10 i en la disposició derogatòria declara derogades totes les normes que s'oposin al que la Constitució estableix.

Per tant la retirada d'aquests honors no ens hauria de por a ningú. La proposta s'avé del tot amb l'ordenament constitucional i, fins i tot diria jo, ve determinada, obligada per la vigència d'aquest ordenament.

Per reparar aquesta injusta situació i voler al mateix temps reforçar el caràcter exemplar de la concessió d'aquestes medalles, des del Grup Municipal d'Entesa per Sabadell plantegem a aquest Ple l'aprovació de la proposta següent:

En el primer punt plantegem una esmena en relació el text inicial per tal d'evitar qualsevol impediment jurídic.

1) Que el Consistori inici els tràmits legalment establerts per a revisar i anul·lar els actes, del tot il·lícits segons el nostre ordenament jurídic democràtic, de la concessió de la Medalla de la Ciutat que els consistoris sabadellencs de l'etapa franquista van atorgar a:

- **Francisco Franco Bahamonde**, *Jefe del Estado y Generalísimo de los Ejércitos. Caudillo de España* [5 de gener de 1942].

- **José Antonio Girón de Velasco**, *Ministro de Trabajo* [2 d'octubre de 1941].

- **Antonio Correa Véglisson**, *Gobernador Civil de Barcelona* [15 de maig de 1941].

- **José Antonio Elola Olaso**, *Jefe Nacional del Frente de Juventudes* [27 de maig de 1944].

- **Detler Ehlers**, *Jefe Nacional de les Juventudes Hitlerianas de España* [21 d'agost 1941].

2) Que el Consistori atorgui la Medalla de la Ciutat, de mode col·lectiu, a totes aquelles persones que van combatre a la nostra ciutat en defensa de la legalitat republicana, així com a les que van lluitar en defensa de les llibertats contra l'ilegítim règim franquista, que ens va oprimir entre els anys 1939 i 1975.

3) Que el Consistori assumeixi el compromís d'estimular i difondre entre la ciutadania, especialment entre la joventut, els valors que configuren el Memorial Democràtic, per tal de mantenir viva la consciència de què cal estimar permanentment les nostres llibertats, enfortir-les i defensar-les.

No obstant això el Ple decidirà

Moltes gràcies